

Петък, 24 април 2009 г.

Права на жените в Афганистан

P6_TA(2009)0309

Резолюция на Европейския парламент от 24 април 2009 г. относно правата на жените в Афганистан

(2010/C 184 E/11)

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно Афганистан, и по-специално резолюцията от 15 януари 2009 г. относно бюджетния контрол върху средствата на ЕС в Афганистан ⁽¹⁾,
 - като взе предвид съвместната декларация на делегацията на Европейския парламент за връзки с Афганистан и с Wolesi Jirga (долната камара на парламента на Афганистан) от 12 февруари 2009 г.,
 - като взе предвид заключителната декларация на Международната конференция за Афганистан, проведена в Хага на 31 март 2009 г.,
 - като взе предвид декларацията от срещата на високо равнище на НАТО относно Афганистан, публикувана от държавните и правителствени ръководители, участващи в заседанието на Северноатлантическия съвет в Страсбург-Кел на 4 април 2009 г.,
 - като взе предвид съвместната декларация на министрите на външните работи на Европейския съюз и на САЩ относно законодателството в Афганистан, приета на 6 април 2009 г.,
 - като взе предвид член 115, параграф 5 от своя правилник,
- А. като има предвид, че Афганистан е страна по множество международни актове за защита на правата на човека и основните свободи, и по-специално Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и конвенцията за правата на детето;
- Б. като има предвид, че член 22 от Конституцията на Афганистан от 4 януари 2004 г. предвижда, че гражданите на Афганистан, мъже и жени, имат равни права и задължения пред закона, както и че тя е в съответствие с международните договори, ратифицирани от Афганистан;
- В. като има предвид, че от края на 70-те години на 20 век Семейният кодекс на Афганистан съдържа някои разпоредби, които признават на жените права в областта на здравеопазването и образованието, както и че понастоящем той се преразглежда, с оглед привеждане в съответствие с Конституцията от 2004 г.;
- Г. като припомня създаването на независима комисия по правата на човека през юни 2002 г. вследствие на споразумението от Бон, от 5 декември 2001 г., която е председателствана от г-жа Sima Samar, както и нейната ключова роля за защита на правата на човека;
- Д. като има предвид новия проектозакон за личното положение на шиитските жени, одобрен наскоро от двете камари на афганистанския парламент, който налага строги ограничения по отношение на свободата на движение на жените, като отрича правото им да напускат дома си, освен по „основателни причини“, като изисква от жените да изпълняват сексуалните желания на съпрузите си и така узаконява „изнасилването от съпруга“, както и като насърчава дискриминацията на жените във връзка с брака, развода, наследството и достъпа до образование, което противоречи на международните норми в областта на правата на човека, и по-специално правата на жените;

(1) Приети текстове, P6_TA(2009)0023.

Петък, 24 април 2009 г.

- Е. като има предвид, че този проектозакон, който ще засегне между 15 и 20 % от населението, все още не се прилага, тъй като все още не е публикуван в държавния вестник, въпреки че е подписан от президента на Афганистан, г-н Hamid Karzai;
- Ж. като има предвид, че същият проектозакон, вследствие на критиките, които породиха както в Афганистан, така и в чужбина, беше върнат в афганистанското Министерство на правосъдието за проверка на съответствието на текста с ангажиментите, поети от афганистанското правителство по отношение на международните конвенции за правата на жените и правата на човека като цяло, както и по отношение на Конституцията;
3. като има предвид, че насилието срещу активистите, и по-специално лицата, защитаващи правата на жените, продължава и до днес, и че голям брой от тези активисти са били жертви на военни и радикални елементи, като сред тези жертви са г-жа Sitara Achakzai, афганистанска защитничка на правата на жените и член на Съвета на провинция Кандахар, която беше убита пред дома си, г-жа Gul Pecha и г-н Abdul Aziz, които бяха убити, след като бяха обвинени в неморални действия и осъдени на смърт от съвет на религиозни консерватори, както и че г-жа Malai Kakar, първата жена-полицай в Кандахар, която ръководеше полицейските служби за разследване на престъпления, извършени срещу жените в града;
- И. като има предвид, че смъртната присъда на 23-годишния афганистански журналист г-н Perwiz Kambakhsh, получена за разпространяване на статия за правата на жените в ислямския свят, беше променена на лишаване от свобода за период от 20 години, вследствие на силни международни протести;
- Й. като има предвид, че продължават съобщенията за случаи на заплахи и сплашване на жени, които водят обществен живот или работят извън семейното жилище, и че тези случаи се потвърждават от доклади на ООН; като има предвид неотдашните доклади за трудности във връзка с увеличаването на броя на момичетата, които посещават училище, на което се противопоставят военни и радикални елементи;
- К. като има предвид, че през последните години са докладвани многобройни случаи на млади жени, които се жертват нарочно, за да избягнат принудителни бракове или съпружеско насилие;
1. Призовава за преразглеждане на гореспоменатия проектозакон за личното положение на шиитските жени в Афганистан, чието съдържание очевидно не съответства на принципа за равнопоставеност на мъжете и жените, заложен в Конституцията и международните конвенции;
2. Подчертава опасностите от приемането на законодателство, което се прилага само за определени части от населението и което, по дефиниция, насърчава дискриминацията и несправедливостта;
3. Препоръчва на афганистанското Министерство на правосъдието да отмени всички закони, които въвеждат дискриминация спрямо жените и противоречат на международните договори, по които Афганистан е страна;
4. Счита, че е важно за демократичното развитие на страната Афганистан да се ангажира със защитата на правата на човека като цяло, и по-специално правата на жените, които играят важна роля в развитието на страната и трябва да могат да се възползват напълно от основните си демократични права; отново потвърждава подкрепата си за борбата с всички форми на дискриминация, включително на религиозна и полова основа;
5. Припомня, че стратегията на Европейския съюз относно Афганистан за периода 2007-2013 г. разглежда равенството между мъжете и жените и правата на жените като основно предизвикателство за националната стратегия за развитие на Афганистан;

Петък, 24 април 2009 г.

6. Приветства смелостта на афганистанските жени, които манифестираха в Кабул срещу новия проектозакон и изразява своята подкрепа към тях; осъжда насилието, на което те станаха жертва по време на тези манифестации и призовава афганистанските власти да гарантират защитата им;
 7. Осъжда убийствата на защитниците на правата на човека и на еманципацията на афганистанските жени, и по-специално неотдавнашното убийство на г-жа Sitara Achikzai, член на регионален парламент;
 8. Поразен е от новината, че Върховният съд на Афганистан е потвърдил присъдата за лишаване от свобода за период от 20 години, произнесена срещу г-н Perwiz Kambakhsh по обвинение в богохулство и призовава президента Karzai да помилва г-н Kambakhsh и да разпореди освобождаването му;
 9. Призовава афганистанските власти, включително и местните органи на управление, да вземат всички възможни мерки за защита на жените срещу сексуалното насилие и срещу други форми на насилие, основано на пола, както и да подведат под съдебна отговорност извършителите на такива актове;
 10. Счита, че напредъкът в областта на равенството между мъжете и жените, постигнат през последните години с големи усилия, в никакъв случай не трябва да се жертва заради предизборни договорки между партиите;
 11. Насърчава кандидатурите на жени за президентските избори, планирани за 20 август 2009 г., и настоява за пълно участие на афганистанските жени в процеса на вземане на решения, което е тяхно право, наред с други права, включително правото да бъдат избирани и назначавани на висши държавни постове;
 12. Приканва Съвета, Комисията и държавите-членки да продължат да повдигат въпроса за закона за личното положение на шиитските жени и за всички дискриминации срещу жените и децата, които са нещо недопустимо и несъвместимо с дългосрочния ангажимент, поет от международната общност за подпомагане усилията на Афганистан за възстановяване и реконструкция;
 13. Призовава Комисията да предостави директна помощ за финансиране и планиране на афганистанското министерство по въпросите на жените, както и да насърчи систематичното включване на измерението, свързано с равенството на половете, във всички свои политики за развитие на Афганистан;
 14. Призовава Фонда на ООН за развитие на жените (Unifem) да бъде особено бдителен;
 15. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителството и парламента на Ислямска република Афганистан, както и на председателя на независимата комисия по правата на човека.
-